

romašnih otrok; vzgojila je v kratkih letih 4 takšne otroke. Bila je botra pri birmi osmim otrokom. Kot skrbna gospodinja je pomagala možu pri gospodarstvu, da sta si sezidala lepo novo hišo. Ko je bila hiša gotova, je začela bolehati na difteriji leta 1926. Potem je začela bolehati na srcu. Iskala je pomoči tudi v bolnici štirikrat, pa brez uspeha. Smrt se ni bala. Previdena je bila eno uro pred smrtjo. Prav lep je bil njen pogreb. Vsa rakev je bila v rožah, mnogo je bilo vencev. Na domu so ji zapeli framski cerkveni pevci in tudi na pokopališču. Poslovilni govor je imel prejšnji g. župan Anton Potočnik iz Fram. Blaga rajna naj počiva v miru! Žalujemo možu naše sožalje!

Sv. Vid pri Ptuj. Tukaj smo dne 24. nov. položili k večnemu počitku še mladega, dobrega in krščanskega moža in posestnika Janca Turka iz Trnovca, starega še le komaj 37 let. Imel je težko želodčno bolezen in kljub operaciji ni bilo več pomoči. Bil je zvest mož svoji ženi in skrben oče peterim še majhnim otrokom, katere je srčno ljubil. Rad je prebiral katoliške liste, posebno »Slovenskega gospodarja«, na katerega je bil tudi stalno naročen. Ljubi Bog naj tolaži žalujočo ženo in otroke, njemu pa naj sveti nebeška luč!

Jurkloster. Pevski koncert. AH je to mogoče? Da bi se dal izpeljati koncert v tej divjeromantični dolini, med samimi šumami, kjer še poštene vasi ni? Kdo bo pa prišel poslušati? Tukaj so ja vrata v takozvani »Urvald«. Pa se je le vršil koncert v nedeljo dne 26. nov. popoldne. Priredil ga je cerkveni pevski zbor pod spretnim vodstvom mladega organista F. Zajca. Uspel je izborni in ploskanje poslušalcev, bodisi pri umetnih, bodisi zlasti pri narodnih pesmicah, je pokazal, kako je lepo ubrano petje seglo vsem do srca. Bog živi pevovodjo in pevce!

Novo knjige.

Koroške uganke in popevke. Zbral Vinko Moderndorfer, ilustriral Joža Vokač, Mohorjeve knjižnice 61. zvezek. Knjigo dobite v vseh knjigarnah broširan izvod za 12 Din, kartoniran za 16 Din in v platno vezan za 20 Din. Člani Mohorjeve družbe dobe knjige 25 odstotkov ceneje, če jih naročijo naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju.

ZAKŠ.

Podružnica ZAKŠ (Zveze absolventov kmet. šole) je imela ustanovni občni zbor v nedeljo dne 26. novembra. V odbor so izvoljeni sledeči člani: Mirko Tomanič, predsednik; Franjo Habjanič, tajnik, ter Franjo Ekart, blagajnik. Prvi članski sestanek se vrši v nedeljo dne 10. decembra, v prostorih g. Mihaela Brenčiča v Ptuj, ob devetih dopoldne. Vabimo vse člane kakor tudi nečlane, da se tega sestanka polnoštevilno udeležijo, da s tem pokažejo svojo stanovsko zavest.

Na deski na odprtem morju.

Po nesreči.

Ne daleč od braziljanskega mesta Rio de Janeiro se je razbila jahta (lahka ladja) z imenom »Črni Labud«. Dve uri sta minuli po nesreči, Karl, mladi mornar, je ostal edini od osmih tovari-

šev pri življenju. Zmagovala je v njem trdna, žilava, volja po življenju. Ležeč na hrbtu, je štedil s svojimi močmi, da bi jih uporabil v odločilnih trenutkih. Iz skrivnostnih globočin se je prikazala naenkrat deska. Karl je plaval proti njej in jo je dosegel z lahkoto. Ko se je pustil gnati od valov, je odkril nekaj neznanega, kar se mu je bližalo. Glava je postala jasnejša, spoznal je, da je pes.

Pes na deski.

Sovražil je ladijskega psa — Karl se je bil pridružil še le pred kratkem posadki razbite jahte — žival mu tudi ni bila naklonjena. Sedaj je tudi pes zagledal debelo bruno. Skušal se je oprijeti s prvima tacama lesa, kar se mu je posrečilo. Kakor hitro se je pričela deska nagibati na eno stran, se je lotila Karla bojazen, da bo potegnila oba navzdol. Z vso močjo je stresal desko na enem koncu, da je spodrsnilo psu s tacama in je padel v vodo. Po zopetnem prikazanju nad valovi je plaval brez jeze proti deski in je položil na njo obe taci. Karl je ponovno zagugal les, pes je spet okopal in priplaval na desko.

Opisana igra se je ponovila bogznaj kolikokrat. Žival ni razodevala na zunaj, da dela človeka odgovornega za potapljanja. Karl, utrujen vsled zibanja bruna, je izprevidel, da bo on podlegel. Prizadeval si je, da bi pozabil na psa. Oba lakta je uprl na desko, potegnil se je po možnosti iznad vode in se je oziral naokrog. Še par trenutkov je zamogel vztrajati v tem položaju, ker se je pričela deska opasno nagibati navzdol. Izmučen se je stegnil po bruno in se je predal usodi.

Brez hrane ter vode.

Razdalja 100 milj ga je ločila od obrežja. In vendar ni bilo nobene možnosti, da bi ga opazila kaka ladja. S popolno jasnostjo je gledal, kaj da ga čaka. Gotovo, nekaj ur se še bode lahko oklepal deske, potem pa bodo pogoltnili valovi njegovo izmučeno telo. Če bi mu uspelo, da bi se pritrdil na bruno s pomočjo obleke, bi tudi to ne pomenilo drugega uspeha, kakor še bolj sigurno in strašnejšo smrt. Brez vsake hrane in kaplje vode bo postalo njegovo trpljenje neznosno in ga bo natiralo v obup.

Njegove oči so srečale potrpežljive živalske. Jeza ga je pograbila pri misli, da se pes ne zaveda nevarnosti. Njegovi dve taci sta počivali na drugem koncu deske, gobec je položil med ju tako, da je bil nos iznad vode in je lahko neovirano dihal. Ni si prizadeval, da bi gledal okrog, če se ne bo prikazala odhod rešitev. Pes je storil pač le to, kar je bilo v danem trenutku sploh mogoče.

Najboljši tovariš v smrtni nevarnosti.

Karl je prestal v času, ko sta bila skupaj s psom na deski, več nego desetkrat smrt; pes pa bo poginil samo enkrat! Naenkrat se je oprijela Karla zavest, da bo najbrž žival še vedno na istem mestu, ko bodo njega že davno pokopali valovi. Ta misel ga je razlju-

tila, da je potegnil s sebe modre mornariške hlače, jih pritrdil na desko, da so tvorile zanjko, skozi katero je porinil roko. Nato je položil po pasjem vzgledu glavo na desko, oči je zasadi v pogled živali in si je prizadeval, da bi kolikor mogoče malo mislil na to, kar ga še čaka.

Popoldne drugega dne je pričel pes polzeti z deske. Vselej mu je uspelo, da je priplaval nazaj, čeravno so njegove moči vidno pešale. Karl je znal, da gre z živaljo h kraju. Zavedal se je tudi, da mu je postal pes neobhodno potreben. V trenutku, ko ne bo mogel več zreti v pasje oči, se bo moral zamisliti v neizbežno smrt in bo obupal. Previdno in počasi se je vlekel proti drugemu koncu bruna, slekel je srajco in je pritrdil z njo pasji nogi k deski.

Tretji dan je lil dež. Karl je napravil iz obeh šak posodo, lovil je dežne curke in jih hlastno požiral. Počasi ga je zaluščala mrzlica. Pomagal si je zopet do nasprotnega konca deske in je ponudil psu, da je lizal vodo iz njegove roke.

Rešitev.

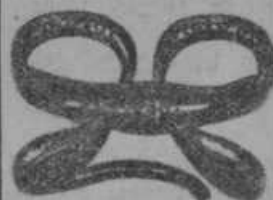
V tej noči je priplul mimo njega žareče razsvetljen parnik. »Hola! Hola!« je vpil Karl, kolikor mu je dopuščal hri pavi glas. Tudi pes je skušal lajati. Parnik se niti zmenil ni za brodolomca. Ko je bila ladja iz vidika, je kričal Karl v obupu naprej in je utihnil, ko je čul, da se je pes pomiril. Od tedaj ni več znal, kaj in kako se je godilo z njim, ali je mineval čas, ali je bil živ ali mrtev. Le njegove oči so se neprestano trudile, da bi se srečale s pogledom psa...

Ladijski zdravnik prekoceanskega parnika »Formosa« je pobral na morju moža in psa z deske. Ves začuden je gledal na otetega, ki je držal z roko objetega psa tako, da je pokrivala odeja oba. Ničesar ni bilo začeti z rešencem, dokler mu niso prinesli psa. Sedaj sta spala oba trdno.

»Ako sem prav razumel njegove raztrgane in v mrzlici izgovorjene besede, je rekel zdravnik kapitanu, »je gonilo valovje moža štiri dni, kar je seveda nemogoče.«

»Mi morete sploh razložiti, je sklenil doktor svoje poročilo, »zakaj je človek, ki je moral celi čas zreti smrti v oči, se toliko pehal, da je otel življenje psu?«

*

Ustanovljena leta 1904.

Točna in solidna postrežba.

Rilne pase

trebušne obveze proti visečim trebuhom, potujočim ledvicam in znižanju želodca. Gumijev nogavice in obveze za krčne žile. Umetne noge in roke, korzeta, bergle, podloge za ploske noge, suspensorije in vse aparate proti telesnim poškodbam izdeluje staroznana tvrdka po zelo nizkih cenah.

Fr. Podgoršek-a nasl.

Fran Bela, bandožist, Maribor, Slovenska ul. 7
Pisma naročila se izvršujejo točno ter pošiljajo po povzetju. 479